

8. A ADAPTAČNÍ POBYT

Náš adaptační pobyt začal srazem před školou v pondělí 4. 10. 2021 v 8.00. Jakmile jsme se všichni sešli a přijel autobus, vydali jsme se na cestu. Cesta byla dlouhá. Po příjezdu na místo nás přivítala paní praktikantka Kristýna, po chvíli se k nám přidala i paní učitelka Holčíková. Poté následovala rozdělování pokojů, se kterým jsem já byla spokojená, a vypadalo to, že i všichni ostatní byli spokojení.

Před obědem nás učitelé svolali na terasu a šli jsme hrát první hru. Byla to řeč Maurů. Mně se tato hra celkem líbila. Vzápětí následovala další hra. Měli jsme svázané nohy a odpovídali jsme na otázky rozmístěné po celém areálu. Pak byl oběd a odpolední klid - plný srandy.

Po obědě jsme se sešli na program. Nejprve jsme sestavovali nosítka pro vládce Maurů, na kterých jsme pak pomyslného vládce nosili. Naše skupina na nosítkách přemísťovala právě mě. Poté jsme se pomocí koberečků měli dostat zpět z hřiště do areálu na svačinu. Byl to naprostý propadák. Bylo to strašné, ale zároveň strašně vtipné. Myslím si, že nejvíc srandy si při této hře užili učitelé.

Po svačině přišla hlavní náplň adaptáku. Učitelé nás rozdělili do tří skupin a dali nám do skupiny tablet ze školy. Začali jsme natáčet filmy. Téma bylo škola a minifilm měl mít minimálně 5 minut. Pracně jsme natáčeli scénky až do večera. Stejně jsme film nestihli natočit v termínu, proto nám učitelé slíbili, že budeme mít na dotočení videa čas ještě další den.

Poté jsme se přesunuli k ohništi, opékali jsme si špekáčky a vydali jsme se na noční procházku. Po dvojicích a někteří samostatně šli lesem malý okruh. Po cestě bylo devět zastávek s osvětlenými ukázkami z Malého prince. Čas u táboráku utíkal nesmírně rychle a nastal čas jít do postele.

Další den ráno byl budíček v osm hodin. Následovala rozcvička s praktikantkou, která byla vyčerpávající, poté jsme se odebrali na snídani. Po snídani jsme dokončovali naše filmy a tvořili jsme si masky ze sádry. To se mi opravdu velmi líbilo. V poledne oběd, následný odpolední klid.

Po odpočinku jsme doručovali pozvánku na náš natočený film. Tato zpráva mohla mít pouze 160 znaků a přenášeli jsme písmenko po písmenku. Bylo to dlouhé a únavné, ale zvládli jsme to. Pak byla svačina a chvíle volna, protože jsme byli všichni úplně vyčerpaní.

Navečer jsme si pouštěli naše filmy a dost jsme se u toho nasmáli. Byly k tomu i scénky jednotlivých týmů, což bylo ještě vtipnější. Další program byl pro nás nejistý, protože nám to učitelé tajili. Takže jsme šli jen tak na procházku. Už byla tma. Přišli jsme k nějakému kříži a vrátili jsme se zpět. Mezitím zbytek učitelů připravoval přímé televizní vysílání a červený koberec pro filmové hvězdy. Všichni jsme po něm prošli a usedli jsme na předem připravené židle. Kristýna se nás ptala, jak hodnotíme spolupráci našeho týmu, jak jsme si užili celý proces tvoření filmu... Pár z nás odpovědělo na otázky. Pak paní učitelka Šimíková pustila na plátno

fotky z celého adaptačního pobytu. Byla to opravdu zábava. Bohužel jsme se na to nestihli dodávat, a tak paní učitelka slíbila, že ve škole si pustíme druhou část, kterou uvidí i Adam s Radimem, kteří s námi nebyli na adaptáku. Potom byla večerka a my jsme šli „spát“. Samozřejmě jsme si ještě povídali. Tohle byl náš druhý den a poslední večer. Zítra byl naplánován odjezd.

Další den ráno jsme měli budíček jako obvykle a byla taky další vyčerpávající rozcvička. Následovala snídaně, která byla přijatelná pro všechny. Po snídani jsme měli nějaký čas na sbalení věcí. Když jsme si nosili kufry do jídelny, tak už jsme na chodbě potkávali děti od nás ze školy, se kterými jsme se střídali na penzionu.

Potom jsme se sešli na terase a učitelé nám řekli, že budou ještě poslední aktivity před odjezdem domů. Měli jsme tři stanoviště a na každém jsme ve skupinách hráli hry na spolupráci. Některé jsme zvládli naprosto v pořádku, ale některé nám daly zabrat. Každopádně tyto hry byly taky fajn. Jakmile všechny skupiny skončily, šli jsme si pro své zavazadla, naložili je do autobusu, rozloučili jsme se se všemi učiteli, nasedli do autobusu a jeli zpět domů.

Myslím, že tento adapták byl opravdu super. Moc jsem si to užila, byla tu spousta srandy. Hry byly některé úplně úžasné, ale některé byly děsné. Jinak si myslím, že naše třída, když chce, umí dobře spolupracovat. Takže už se těším na další zážitky z výletů a akcí s naší třídou.

Elena Hrouzková 8. A